

N:o 2.

Ank. till Riksd. kansli den 22 mars 1901, kl. 1 e. m.

Memorial i anledning af Kamrarnes skiljaktiga beslut i fråga om sammansatta banko- och lagutskottets hemställan i punkten 6:o af dess betänkande n:o 1, i anledning af dels Kongl. Maj:ts proposition angående förändrad lydelse af vissa §§ i lagen för Sveriges riksbank den 12 maj 1897, dels och åtskilliga motioner rörande samma ämne och dermed sammanhang egande frågor.

I ofvannämnda betänkande hade utskottet i punkten 6:o hemställt, att Riksdagen, under förklarande att Kongl. Maj:ts proposition ej kunnat i oförändradt skick bifallas, måtte i anledning af Kongl. Maj:ts proposition och en i ämnet väckt motion för sin del antaga ett i betänkandet intaget förslag till förändrad lydelse af vissa §§ i lagen för Sveriges riksbank den 12 maj 1897.

Enligt utskottet tillhandakomna protokollsutdrag hafva Kamrarne fattat skiljaktiga beslut rörande utskottets hemställan i fråga om lydelsen af sjunde stycket af § 41 och § 42 af ifrågavarande förslag.

Nyssberörda stadganden lydde enligt utskottets förslag sålunda:

§ 41.

I stället för enskild bank ofvan tillförsäkrade förmåner må fullmäktige i riksbanken ega rätt att till enskild bank, som, enligt med fullmäktige träffadt aftal om tiden och villkoren för upphörande af dess

sedelutgifning, före 1903 års utgång afstått från sin sedelutgifningsrätt och icke indragit eller under aftalstiden indrager något af sina den 1 januari 1896 befintliga afdelningskontor, dels mot säkerhet, som af fullmäktige godkännes, bevilja lån intill sjuttiofem procent af det belopp, hvartill den enskilda bankens utelöpande sedlar den 1 januari 1901 uppgingo, att från och med år 1903 årligen före december månads slut återbetalas med en åttondedel af det ursprungliga beloppet, och mot ränta, två procent lägre än riksbankens gällande tre månaders diskonto, dock icke lägre än två procent, dels medgifva rediskonteringsrätt i riksbanken af vexlar, som af fullmäktige godkännas, intill tjugufem procent af den enskilda bankens den 1 januari 1901 utelöpande sedelbelopp och mot diskonto, icke öfverstigande två tredjedelar af det eljest i riksbanken gällande; skolande jemväl denna rediskonteringsrätt från och med utgången af år 1903 årligen minskas med en åttondedel af det ursprungliga beloppet. Vid de förmåner, som sålunda medgifvas enskild bank, må bankaktiebolag, hvartill enskild bank blifvit ombildad, bibehållas. Derjemte ega fullmäktige rätt att med bankaktiebolag, hvartill enskild sedelutgifvande bank före den 1 januari 1901 ombildats, träffa aftal om nyssnämnda förmåner, dock beräknade efter samma banks den 1 januari 1896 utelöpande sedelbelopp.

§ 42.

Bland de tillgångar, som enligt § 7 skola motsvara riksbankens sedelutgifning utöfver det enligt § 6 medgifna belopp, må inberäknas ej mindre till utgången af år 1903 jemväl sådan kreditivfordran hos enskild bank, hvarom i § 41 förmäles, än ock till 1910 års slut sådant till enskild bank lemnadt lån, som omförmäles i samma paragraf.

I en vid ofvannämnda betänkande fogad, af herr Leman afgifven reservation hade föreslagits, att berörda stadganden skulle erhålla följande lydelse:

§ 41.

I stället för enskild bank ofvan tillförsäkrade förmåner må fullmäktige i riksbanken ega rätt att till enskild bank, som, enligt med fullmäktige träffadt aftal om tiden och vilkoren för upphörande af dess sedelutgifning, före 1903 års utgång afstått från sin sedelutgifningsrätt och icke indragit något af sina den 1 januari 1896 befintliga afdelningskontor, mot säkerhet, som af fullmäktige godkännes, bevilja dels lån intill

sextio procent och dels kassakreditiv intill femton procent af det belopp, hvar till den enskilda bankens sedlar den 1 januari 1901 uppgingo, med rätt för den enskilda banken att vara befriad från erläggande af kreditivavgift, men med skyldighet att såväl å lån som å kassakreditiv gälda ränta, två procent lägre än riksbankens gällande tre månaders diskonto, dock icke lägre än två procent; skolande enskild bank från och med år 1903 årligen före december månads utgång återbetala erhållet lån med en åttendedel af det ursprungliga beloppet samt före utgången af år 1910 återgälda skuld å kassakreditiv på sätt och tid, som fullmäktige i aftalet ega bestämma. Fullmäktige ega jemväl att genom sådant aftal, som ofvan sägs, medgifva enskild bank rediskonteringsrätt i riksbanken af vaxlar, som af fullmäktige godkännas, intill tjugufem procent af den enskilda bankens den 1 januari 1901 utelöpande sedelbelopp och mot diskonto, icke öfverstigande två tredjedelar af det eljest i riksbanken gällande; skolande jemväl denna rediskonteringsrätt från och med utgången af år 1903 årligen minskas med en åttendedel af det ursprungliga beloppet. Vid de förmåner, som sålunda medgifvas enskild bank, må bankaktiebolag, hvar till enskild bank blifvit ombildad, bibehållas. Derjemte ega fullmäktige rätt att med bankaktiebolag, hvar till enskild sedelutgifvande bank före den 1 januari 1901 ombildats, träffa aftal om nyssnämnda förmåner, dock beräknade efter samma banks den 1 januari 1896 utelöpande sedelbelopp.

§ 42.

Bland de tillgångar, som enligt § 7 skola motsvara riksbankens sedelutgifning utöfver det enligt § 6 medgifna belopp, må inberäknas till utgången af år 1910 jemväl sådan kreditivfordran hos enskild bank, hvarom i § 41 förmäles, samt sådant till enskild bank lemnadt lån, som omförmäles i samma paragraf.

Utskottets hemställan har Andra Kammaren bifallit, hvaremot Första Kammaren godkänt den af herr Leman föreslagna lydelse af ifrågavarande stadganden, dock att de i sjunde stycket af § 41 förekommande orden »dels lån intill sextio procent, och dels kassakreditiv intill femton procent» utbytts mot orden »dels lån intill femtio procent och dels kassakreditiv intill tjugufem procent.»

Det af Första Kammaren antagna förslag skiljer sig från det af Andra Kammaren godkända deri, att i förstnämnda förslag *dels* bestämmelsen om afdelningskontorens bibehållande under aftalstiden såsom vilkor för de nya förmånernas åtnjutande borttagits, *dels* stadgandet

om rätt för fullmäktige att på angifna vilkor bevilja lån intill sjuttiofem procent af vederbörande enskilda banks den 1 januari 1901 utelöpande sedelbelopp utbytt mot bestämmelse derom, att fullmäktige skulle ega bevilja enskild bank dels lån på de föreslagna vilkoren intill femtio procent af förenämnda sedelbelopp och dels kassakreditiv intill tjugufem procent af samma sedelbelopp med rätt för den enskilda banken att vara befriad från erläggande af kreditivafgift, men med skyldighet att å kassakreditiv erlægga enahanda ränta, som för lånen, samt att återgälda skuld å kassakreditiv, icke — på sätt om lånen föreslagits — med en åttendedel hvarje år från och med år 1903, utan före utgången af år 1910 på sätt och tid, som fullmäktige i aftalet skulle ega bestämma, *dels ock* — såsom en följd af sistberörda ändring — i § 42 inrymts bestämmelse derom, att bland de tillgångar, som enligt § 7 skola motsvara riksbankens sedelutgifning utöfver det enligt § 6 medgifna belopp, finge till utgången af år 1910 inberäknas jemväl sådan kreditivfordran, hvarom nyss förmäls.

Jemlikt § 63 riksdagsordningen åligger det utskottet att söka sammanjemka de skiljaktiga beslut, hvori Kamrarne sålunda stannat; och får utskottet för sådant ändamål föreslå, att frågan om afdelningskontorens bibehållande under aftalstiden afgöres så, att stadgande meddelas i syfte att de nya förmånerna ej få åtnjutas af enskild bank, som, utan dertill af Kongl. Maj:t efter fullmäktiges hörande lemnadt tillstånd, under aftalstiden indrager något af sina ifrågavarande afdelningskontor, samt att, i stället för berörda af Kamrarne godkända olika stadganden om rätt för fullmäktige att bevilja enskild bank ofvanomförmälda förmåner, bestämmelser måtte meddelas derom, att fullmäktige må ega att bevilja enskild bank dels lån intill sextiofem procent af ofvannämnda sedelbelopp och dels kassakreditiv intill tio procent af samma sedelbelopp utan erläggande af kreditivafgift och på enahanda vilkor i fråga om ränta och återbetalning, som skulle gälla för lånen; och torde, såsom en följd af sistberörda ändring, böra åt § 42 gifvas den förändrade lydelse, nedanintagna förslag angifver.

Utskottet hemställer fördenskill,

att Kamrarne, med frånträdande af sina rörande lydelsen af sjunde stycket af § 41 och § 42 af ifrågavarande förslag fattade beslut, såvidt de befinnas stridande mot hvad här nedan föreslås, måtte antaga följande lydelse af berörda stadganden:

§ 41.

I stället för enskild bank ofvan tillförsäkrade förmåner må fullmäktige i riksbanken ega rätt att till enskild bank, som, enligt med fullmäktige träffadt aftal om tiden och villkoren för upphörande af dess sedelutgifning, före 1903 års utgång afstått från sin sedelutgifningsrätt och icke indragit eller, utan dertill af Kongl. Maj:t efter fullmäktiges hörande lemnadt tillstånd, under aftalstiden indrager något af sina den 1 januari 1896 befintliga afdelningskontor, mot säkerhet, som af fullmäktige godkännes, bevilja dels lån intill sextiofem procent och dels kassakreditiv intill tio procent af det belopp, hvartill den enskilda bankens utelöpande sedlar den 1 januari 1901 uppgingo, med rätt för den enskilda banken att vara befriad från erläggande af kreditivavgift, men med skyldighet att såväl å lån som å kassakreditiv gälda ränta, två procent lägre än riksbankens gällande tre månaders diskonto, dock icke lägre än två procent; skolande från och med år 1903 årligen före december månads utgång såväl lån som kassakreditiv minskas med en åttandedel af det ursprungliga beloppet. Fullmäktige ega jemväl att genom sådant aftal, som ofvan sägs, medgifva enskild bank rediskonteringsrätt i riksbanken af vaxlar, som af fullmäktige godkännes, intill tjugufem procent af den enskilda bankens den 1 januari 1901 utelöpande sedelbelopp och mot diskonto, icke öfverstigande två tredjedelar af det eljest i riksbanken gällande; skolande jemväl denna rediskonteringsrätt från och med utgången af år 1903 årligen minskas med en åttandedel af det ursprungliga beloppet. Vid de förmåner, som sålunda medgifvas enskild bank, må bankaktiebolag, hvartill enskild bank blifvit ombildad, bibehållas. Derjemte ega fullmäktige rätt att med bankaktiebolag, hvartill enskild sedelutgifvande bank före den 1 januari 1901 ombildats, träffa aftal om

nyssnämnda förmåner, dock beräknade efter samma banks den 1 januari 1896 utelöpande sedelbelopp.

§ 42.

Bland de tillgångar, som enligt § 7 skola motsvara riksbankens sedelutgifning utöfver det enligt § 6 medgifna belopp, må inberäknas *ej mindre till utgången af år 1903 jemväl sådan kreditivfordran hos enskild bank, hvarom i andra stycket af § 41 förmäles, än ock till 1910 års slut sådant lån till enskild bank och sådan kreditivfordran hos dylik bank, om hvilka förmäles i sjunde stycket af samma paragraf.*

Stockholm den 22 mars 1901.

På sammansatta banko- och lagutskottets vägnar:

F. A. BOSTRÖM.
